

דרכי נועם

שיעורים בעבודת ה'
לאור דברי רביה"ק
מוהר"ן מברסלב זיע"א

סימן ל"ג שיעור ט"ז

ט"ז בשבט תשפ"ה

ישיבת מאירת עיניים

ברסלב ירושלים

tateziser@gmail.com

דרכי נועם

אחת, כל השבוע, דיבורים של רבינו על ברכה זאת וזאת, פירוש 'שלא עשני גוי',

הוא הראה לי מה הפירוש, היינו נוסעים לחברון בערב ראש חודש הרבה שנים, היו לוקחים רכב קטן 7 מקומות משער יפו, והיו נוסעים עם הערבים, אחרי יום עבודה, בשעה 3 אחרי הצהריים, היו כל הערבים נרדמים בדרך, ור' יצחק היה מתחיל לעשות כמו תרנגול, והחברותא השני היה עושה כמו חמור, והערבי הנהג היה אומר 'א יהוד מג'נעון', יהודים משוגעים, וככה היינו שמחים וצוחקים. אמר לנו, למה אתם שמחים, אמרנו, כי אנו לא ערבים, שלא עשני גוי.

זה מה שאנו צריכים ללמוד. וזה נקרא 'כפיית היצר', להכניע את הקור להכניע את היובש.

מי האיש החפץ חיים, רבינו מלמד לנו בתורה זאת, שזה כלליות עבודת האדם שאדם צריך לבקש שלום, לבקש שלום בין עוה"ז לעולם העליון, בין הגוף לנשמה, בין הנשמה להגוף, בין ירידות לעליות, בין זמנים של טוב לבין זמנים של..

אוהב ימים לראות טוב, אני רק מחפש את הטוב, מחפש את ה'. וכאשר למדנו באריכות שרבינו מניח לנו את היסודות בדרך הבעש"ט בדרך הצדיקים, תמיד להיות דבוק בה', עוד לפני שום דבר, אפילו שאתה בשאל תחיתית, אתה אפיקורס, דבר ראשון תתדבק בה', תדע שה' כן נמצא. אנכי ה' אלקיך.

פרשת יתרו בקבלת התורה, אח"כ עובדים על זה, במחיית עמלק ויציאת מצרים עוד פעם בפסח, ואח"כ ספירה וקבלת התורה, ויודעים כי אנכי ה' אלקיך, מה זה אנכי, אנכי מי שאנכי, אני נמצא פה, אני פה איתך. מלך מלכי המלכים רם ונישא גדול ונורא, הוא גדול מאד, והוא בחר בנו מכל העמים, וקורא לנו בני בכורי ישראל, ורוצה בנו, הוא שלח אותנו שליחות, הזוה"ק מגלה מה השליחות הזו, זהו החיות של האדם כשאדם תופס, מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, תגלה את הטוב בימים, המדות הטובות שבתוך המדות הרעות.

יודנו לעולם הזה, מקום של מדות נפולות, אהבות נפולות ויצרין בישין, אכילה שתיה ותאות, יראות ופחדים, עצבות, התפעלות מכל שטות, ניצחו אותי, חן של שקר, ותענוגים של שקר, וואו וואו, ואיפה המלך, רק אומרים פלוני המלך, פלוני גדול ואני כלום, המדות הנפולות

ה' ברא את העולם כדי שאנו נקח את המדות האלה, נחבר אותם, נעשה שלום, ואדם יכול לעשות את זה במחשבה, בדביקות, זה מעלה הכל, ואם לאו, אפשר לעשות גם כן ברכה אחת, ברוך אתה ה', ברכה אחת זה נורא ואיום, כשאדם עושה מצוה וברכה, זה מתקן למעלה, מה נהיה מזה? כמו שנטעת עץ וזה גדול ועושה פרי, הברכה והמצוה זה למעלה מהזמן.

בגמ' מסופר על פירות ארץ ישראל שהיו ענקיים מאד, כשהיינו נוסעים לחברון הייתי קונה שם כרוב גדול מאד, וכו', אבל אנחנו עושים פירות יותר גדולים, 'פירותיך מתוקים', השגות אלקות נשאר נצח נצחים, לא רק יורד

סימן לג שיעור טו - יום ד' פרשת יתרו, אור ט"ו בשבט תשפה,

מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, אנו עכשיו בראש השנה לאילנות, מתחילים מחדש, מה עושים בראש השנה, אדם בא אומר 'אני חפץ חיים, רוצה לחיות', מי האיש החפץ חיים, מי רוצה חיים, זה שאלה. כי יש חיים טובים, חיים של שלום, חיים של טובה חיים של ברכה, יש חיים

אבל האדם לא מבין, חיים זה לוקח זמן, בתחילה האדם הוא כזה קטן, גודל וגודל עד שמתחיל לחיות, לוקח זמן. האילן שיגדל גם לוקח זמן, בתחילה לא נראה שיהיה ממנו משהו גדול, הוא כזה קטנציק כאילו אין בו חיים, נראה שהוא גמור, לא יכול לחיות.

בחורף קר, יש עצי תאנה בחוף לארץ, לא יכולים לעבור את החורף, מתים מקור, פשוט מתייבש ומת. מה עושים, מבכים אותו בשמיכות וכריות, פוך, וקושרים על הענפים פלסטיקים כאלה.

פעם הייתי בחוף לארץ, קמתי בבוקר, ראיתי מישהו צועק ובוכה, מי זה היה? אלמנה איטלקית היו לה כמה עצים, ובבוקר ראתה שהם קפאו ומתו, זה היה כל החיים שלה, חפץ בחיים של כסף, החיים שלה היה כמה תאנים, שם באמריקה לא מכרו חרף, הם היו אוכלים תאנים עם חרף, כך כל אחד יש לו משהו שהוא רוצה, אנו רוצים חיים אמיתיים.

היא קמה בבוקר וראתה שמתו האילנות, צעקה ובכתה, נתתי לה ברכה...

היא היתה זקנה מאד, ובשבת היתה מבקשת קצת יין אדום. בקיצור נתתי לה ברכה שהקב"ה יעזור, אמרה, בסדר בסדר, והיא בכתה, אמרתי לה יהיה טוב, יהיה תחיית המתים. וכך הוה.

אז התחלתי לעבוד במקצוע הזה... ב"ה הנה אתם שמחים...

מי האיש החפץ חיים, מי רוצה לחיות. להיות בשמחה, אדם אומר, אני קר ויבש, ולא זז שום דבר. כמו מחוג השעות שבשעון, נדמה כאילו אינו זז כלל, רבי יהודי הכל זז, צריך להתקדם הלאה, מי האיש החפץ חיים, מתי הוא חפץ חיים, בזמן שהוא לא רואה את החיים, בזמן שעובר עליו, קבור באדמה, כמעט כמעט יוצאת נפשו, מתייבש לגמרי, קפוא לגמרי, לא מרגיש שום דבר.

מי האיש החפץ חיים, אוהב ימים לראות טוב, הוא אוהב להסתכל על נקודת הטוב, על נקודה אחת של כפיית היצר, משהו עשיתי לה', תיקנתי משהו בעולם, עשיתי משהו, פעלתי משהו, פעלתי יותר ממישהו שעשה היום עשר מליון דולר, עשיתי ברכה. מאה ברכות עושים בכל יום, מי האיש החפץ חיים, להרגיש קדושת הברכה.

כשהייתי צעיר היה לי חברותא יצחק אנשין, זה שנפטר עכשיו, מה שלמדנו אני לא יודע, אבל היינו לומדים ברכות, ראינו שיש סך הכל חמישים שישים ברכות, שמונה עשרה אומרים ג' פעמים, קבענו חברותא לדבר כל שבוע מברכה

דרכי נועם

פתיחה, הוא רוצה להתאבד מרוב פחדים, מה אני יעשה, דבר ראשון אל תתאבד, אם אתה נוסע לאומן, אני מבטיח לך שהכל יסתדר, מה אתה דואג, בשביל זה יש רבי, כן, בשביל מה יש רבי? הוא היה בדרגת הבעש"ט, אין לנו השגה מה זה, בבר מצוה הוא כבר הגיע לזה, ועבד לעלות עוד ועוד דרגה, לא נח אפילו רגע אחד, למה, כדי שיהיה לו כח להביא מדות הרחמים, להמתיק את כל הדינים, בלי זה, היה גן עדן ריק, על ידו באים כל ישראל לגן עדן. אתה יודע מה זה הכח של הצדיק, זה בריש גלי. הצדיקים האלה הולכים עם גבורה.

וכמו שאמר רבינו פעם ששמו יצחק, אני חושב שאני מבין למה, כי יש עוד יצחק כזה, רבינו הרש"ש, רבי שלום ברבי יצחק, רבינו זה 'רבי יצחק בן רבי שמחה', הרש"ש עשה שלום, גילה את פנימיות סודות התורה, שנלמד היום קצת אם יהיה לנו זמן, פנימיות התורה מגלה שאין דבר שאינו אלקות, עבירות זה גם אלקות, רק תעשה כך וכך ויהיה נעשה מוחין והמוחין מוחקים את העבירה, ואם תעשה כך וכך ואל תעשה עבירות כלל, רק תהיה דבוק בה' כי תהיה בשמחה, שאם אדם בעצבות הוא כבר בעבירה,

מי האיש החפץ חיים, תהיה אדם שרוצה לחיות, תהיה במצב של צד הקדושה, במצב של שמחה, להחיות את עצמך, פעם במחשבה, פעם בתורה ותפילה, ואם לא יכול, תספר לה', תאמר לו אין לי ראש עכשיו, דברתי איתו והכל בסדר.

מה זה אנכי ה' אלקיך, איפה שלמה? איפה הוא? הו, שלמה, הנה אתה פה, עשה לי ככה, אנכי הנה אני פה, מה אתה מחפש אותי, הנה אני פה, כך, מה אתה מחפש את ה', אתה 'מבקש ומחפש', נו, אז תמצא כבר, אתה מחפש ולא מוצא? תמצא את ה', אנכי, ר"ת אנא נפשי כתבית יהבית, נתתי לך אותיות של דיבור כדי שתוכל להתדבק בה' בכל מקום, עם כונה או בלי כונה. אתה תקוע שאתה לא יכול להתבודד כי עשית מזה דבר קשה, היום מתחילין מחדש.

ברו"ש גלי, רבי שלום בן רבי יצחק, הרש"ש הקדוש, אביו רבי יצחק היה תלמיד של רבי שלום שבזי זי"ע, וגם רבינו אמר שגם אני שמי יצחק, כך יודעים שגם היה רש"ש. וזה המתחיל ברבי שמעון ברבי יוחאי, ורבי ישראל בן שרה, הבעש"ט, והאריזל, רבי יצחק בן שלמה, ואחרי הבעש"ט היה הרש"ש, ואז התגלה כל פנימיות התורה, בזמן הבעש"ט היו כל הסיפורים כונות, כתבי האריז"ל נדפס רק בשנת ת"ץ, רבי משה זכותא והתלמידים שלו, אז התחיל הכל להתגלות. וכל אלו הצדיקים רמוזים ב'יד רמה' ברו"ש גלי.

הבעש"ט מגלה מה הפנימיות של כל זה, מה כתוב שם, מה זה יהודי, שאני יהודי טוב, בתוך העבודות והטרחות של עוה"ז, רק להודות להשי"ת, רק להיות בשמחה, אין דבר כזה להיות עצוב, מי האיש החפץ חיים, תחפוץ חיים תעשה שלום, כל אדם הוא שליח ה', מרוויח בקושי דולר, אח"כ הולך לקנות בננה, ונפל חצי הבננה וקר מאד, בסוף עושים ברכה על רבע בננה, וזה תיקון העולם, היה כדאי לעבוד כל היום, להוציא אלף דולר על הבננה שלך. כי עשית ברכה.

הבעש"ט היה נוסע במקומות שונים, מכרו לו משקה

למטה, אלא שזה שלך לנצח נצחים, כל מצוה, כל דיבור טוב, יש לך יותר מברכה והוא לדבר לה', כי בזה אתה לבד איתו בלי שום חכמות, ואתה מראה שה' נמצא איתך אפילו שאתה לא מבין, אפילו שאתה לא יודע מה מדבר. כשמדברים לה' הוא בודאי שומע, דברת איתו היום.

מי האיש החפץ חיים, אם אתה רוצה לחיות, תשמע מה שהצדיק אומר לך.

למדנו עכשיו על קריעת ים סוף, וירדפו מצרים כל סוס רכב פרעה, ממש א פחד נורא, וחזקתי את לב פרעה, נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר, תראו אף אחד לא עוזר להם. פרעה היה לו התחזקות כזה... א"כ מותר גם לנו להתחזק.

מה כתוב באמצע 'ובני ישראל יוצאים ביד רמה', לכאן' היה צריך לכותבו מקודם, באמצע הרדיפות כתוב 'בני ישראל יוצאים ביד רמה' בין רדיפה לרדיפה, ביד רמה אומר התרגום 'בריש גלי', רש"י אומר ביד רמה, בכבוד גלו!

מי האיש החפץ חיים יודע שיש זמנים כאלה וכאלה, פתאום הבנק צועק למה הש'קים חוזרים, והדוקטור אומר שהמצב נורא, והפרנסה צועקת, הכל הולך פייפן, ובני ישראל יוצאים ביד רמה, גם בתוך המצב הזה, בין רדיפה לרדיפה, אני ביד רמה, יש יד גדולה חסד מימין, ויש יד חזקה גבורה משמאל, ויש יד רמה באמצע. ביציאת מצרים כתוב רק יד חזקה, בקריעת ים סוף כתוב יד הגדולה, יד הרמה זה כלליות תפארת, שירידה לצורך עליה, לעשות שלום, בהויה אהלל דבר באלקים אהלל דבר, אני רגיל רק להודות לה', לא רוצה עצבות, רק שירה חדשה.

איך זוכים לזה. כתוב 'ביד רמה', באונקלוס כתוב 'בריש גלי', התגלות הריש היינו הראש, יש לך ראש? הראש קבור באדמה? בקבר ישראל. צריך לגלות את תלת רישין, רישין זה תורה ומשניות וגרמא, אבל גם שכחת התורה, כי התורה הוא מה שהצדיקים מגלים, ברו"ש ר"ת רבי שמעון בר יוחאי שהוא עשה שלא תשתכח תורה מיישראל, שעיקר קבלת התורה הוא הקשר עם אנכי ה' אלקיך, יש אנכי, יש עוד מצוה, ה' אחד, אנכי הוא נמצא פה, הוא הבעל הבית שלך, הוא נותן לך אוכל, הוא נותן לך לנשום, כשמגרד לך, זה ממנו, ומה שאתה חושב, זה ממנו, יש לו עסק, שתעבוד כמו חמור עשרים ושלוש שעות ביום, ויהיה לך דולר אחד, ככה היו משתכרים בחוץ לארץ, היה עניות נוראה, גארטל לתפילה היו עושים מקש, עבדת כל היום היה לחם לילדים, ומחר שוב אין לך כלום,

א"כ אני יכולים להיות שמח, כי אנו עשירים גדולים ממש, נכון. זה נקרא 'איש החפץ חיים', מוצא סיבות לרקוד כל היום.

ברו"ש גלי, רשב"י מכניס באדם את האמת, אחד, אנכי, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, לית אתר פנוי מניה, זהו דרך של הצדיקים, דבר ראשון זה אמונה ודביקות בה', זהו היסוד, שה' מלא כל הארץ כבודו, הכל כבוד ה'.

יש מקומות של 'וכבודי לאחר לא אתן', העבירות שלך, הנפילות שלך, זה לא טוב, זה נגד כבוד ה', אבל אם אתה מתחרט, אתה עושה תשובה ומתקן, כשאתה עושה מה שה' רוצה, אבל אם אתה עצוב מזה, אחד מצלצל עלי הוא מצא ספר של נשמות 'רוחות מספרות' לרבי יהודה

דרכי נועם

למצוא את החיות

מי שמתקרב לרבינו, מתקן את השכינה, כי רבינו עוסק תמיד לתקן. יש תיקון של ר"ה ויש תיקון של חמשה עשר בשבט, שמתגלה המתיקות, בחי' קריעת ים סוף, שזה גם התגלות רחמים מתוך דין. בר"ה יש התגלות רחמים מתוך רחמים, כי יש שופר, והסדר של ר"ה, דין קשה שנעשה רחמים גדולים בר"ה. בקרי"ס זה מציאות שאתה בעוה"ז, נדון, שם למטה, וכמעט שאתה נגמר, ושם אתה ניצול, כי הניצה"ק עולים.

וכמו שכתב בלקוטי תנינא סי' ח', כח הצדיק האמת שיש לו כח כזה שמדות הרחמים מתלבש בדינים האלה, הכל תלוי שתשמע את התוכחה של הצדיק שמאיר לך ריח וחיות חדש, החיות הזה אנו רואים כאן בתורה ל"ג שהעיקר לבקש שלום, שלום בכל מה שעובר עליך, לבקש שלום בין הגוף לנשמה, בין הירידות לעליות. בכח התורה שכל נתיבותיה שלום, אתה רק צריך לדעת שמלא כל הארץ כבודו, ה' נמצא בכל דבר, ובכל רגע ורגע זה משנה מאד מה שה' מלא כל הארץ כבודו, אתה גם רוצה קצת כבוד? בסדר, הכל שלך, מי מכבד את ה', רק אתה. כבוד ה' זה אתה. מפיאות ומזקן שלך, אתה לא תיש עם זקן, הזקן שלך זה מצוה, וגם פיאות. אלא שאדם התקרר ועושה כל המצוות קר, מניח תפילין ומשליך את זה לפח, כלומר שאינו שמח בהם, ואם לא זרקת את התפילין לפח, תשמח בזה לבד. אם זה לא שוה, מה כן שוה

היום יש חנטה, עולים, מתחילים לחיות מחדש, ואדם צריך לדעת כי מלא כל הארץ כבודו, לית אתר פנוי מניה, תתדבק במציאות ה' ותדע שה' ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, סובב זה קדושה גדולה מאד שזה קיים תמיד, אי אפשר לפגום בזה, משם מקיפין. ה' ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, אל תפחד.

ולכן תתחיל להתדבק בה', ברגע שתתחיל להתדבק בה', יהיה לך דרך לשוב בתשובה שלימה, להתחרט על מה שצריכין, ולא להשבר, להודות על מה שצריכין ולהתחיות, ואז יתעורר לך 'ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך', ותדע מי זה 'אנכי ה' אלקיך', ואח"כ תדע מצוה שניה, ה' אחד, אין משהו אחר, הוא לבדו מחיה הכל, אש מים רוח עפר, האויר שאתה נושם, הדומם וצומח, הוא נמצא בכל דבר, הוא שלח אותך שליחות לקחת מעוה"ז ולחבר את זה אליו, אף אחד לא יכול לעשות את זה רק אתה, ואתה עושה את זה, עם ברכה עם תפילה, עם דיבור, קצת כונה, קצת דבקות בצדיק, והכל עובד.

ה' עשה דבר שזה עובד בפועל, היה בית המקדש, עכשיו זה ככה.

אומר רבינו, כן נכון שאדם צריך להתחזק לכפות את היצר, היינו לחפש תמיד בתוך האהבות והיראות הנפולות, את אהבת ה', לחפש בתוך המדות, לברר את הטוב מן הרע, כשאדם כופה את הרע קצת, האותיות בולטות, האור של הדיבור דקדושה, זה אותיות התורה, חיות אלקות מצטמצם באותיות. זה נקרא 'שפת אמת תכון לעד', כי האותיות של התורה ותפילה וגמרא זה שפת אמת. המציאות של דיבור אדם וענין עוה"ז, הם אותיות שלא נשלמו, יש בהם נסיונות. ה' מחיה את העולם, עדיין זה בתוך הסתרה, לשוה"ק שאין בו שלימות, קליפת נגה, שפת שקר, ואנו עושים שלום מביאים את זה חזרה, אומר רבינו אתה

מעו"ד שעשו מפירות יקרים, ואמר אני חייב לקנות את זה, רצה לקנות את זה ולא היה לו כסף, עשה מופת אמר לתלמיד שלו הנה בכיס שלך יש כסף, לא היה שם כלום, והנה הכניס ידו לכיסו ומצא מעות לקנות המשקה.

אנחנו שלוחים של ה' לתפוס את העוה"ז שזה חשוק, ולהביא את זה חזרה לה', השליחות הזה לא משתנה לעולם, אם אתה למעלה אם אתה למטה בשאל תחתית, אדרבה זה השליחות שלך, לקבל באהבה מה שעובר עליך ולא להתפעל מהסיפור. ולהיות בשמחה מתוך המצבים שלך, ולהתפלל שם, ולבטוח בה' ולהתחזק, ולא להסתכל.

מאין יבא עזרי, מאיפה ה' יעזור לי, עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ, ה' כן איתי, יש לי חלק לעוה"ב, אני דבוק בה', לא שייך אלי כל מה שעובר עלי, וכל מה שאני מרגיש, אני יודע שזה עולם הדמיון, כלום, גורנישט, שום דבר, אני מאה אחוז בעל דמיון, אם יש אלף אחוזים, אז אלף אחוז בעל דמיון.

המח של האדם אין בו טיפה של אמת, זה מח מדומה לגמרי, זה עץ שקבור באדמה כמעט מת, וה' שלח אותנו פה למטה לעשות שלום במצב זה עם למעלה, כי זה עיקר הקדושה שמתגלה.

הזוה"ק מגלה את זה, והאריז"ל מסביר והבעש"ט מביא את כל זה לכולכם, רק תהיה אדם חם שעובד על הלב, אל תעשה עיקר מלימוד התורה בלי לקיים, כי העיקר הוא קיום התורה, קיום התורה הוא לשמוח עם תפילין וציצית, לשמוח עם צדקה, ללמוד בפשיטות לפני ה', לשמוח עם שבת, לבא לחמימות, לטהר את הלב.

אח"כ בא הרש"ש, ונדפס סידור שלו בימי הבעש"ט. רבינו פגש את מהריט אלגאזי תלמיד הרש"ש, דיבר איתו. בשביל זה אמר רבינו ששמו יצחק.

ועכשיו יש האילן בגימ' צ"א, יחוד קוב"ה ושכינתיה, מברכין בורא פרי העץ ולא בורא פרי האילן, כי עץ זה הצדיק, כל ההשפעות שיש, באים ע"י אדם, הצדיק השלם אנו דבוקים בו, פשוט לומדים מה שהוא אמר, הוא אמר לנו שה' אוהב אותך ואתה שומע, אם לא שומע, אין לך, הוא אומר לך שאתה שליח של ה', אתה עושה שלום במקום ששלחו אותך לשם, כמו חייל שנשלח לשטח אויב, אם הוא יוצא חי, ישתבח שמו לעד, ב"ה שאתה חי, חי ובוטח, בסדר, שתוק.

רבינו יורד למטה, בחי' בורא פרי העץ, הוא מגלה שיש חנטה, יש התחדשות. הראש השנה של רבינו, ראש השנה פירושו שע"י הדין מתעורר רחמים הכי גדולים, כח של רבינו זה מה שמעורר מדות הרחמים, בר"ה שהאדם נכנס אל הקדושה, שהניצוצות עולים.

מי שבא לרבינו על ראש השנה, צריך שיהיה חפץ חיים, לעבוד ולהתפלל, ה' יתן לכולנו חיים, אבל יש החפץ חיים שהניצוצות עולים, בדרך כלל אדם מצער לשכינה מאד, זה עיקר הדינים, השכינה יורד, ומי שבא לרבינו על ר"ה, לא יכול לצער לשכינה.

למה עובר קושי כזה, טבת שבט חורף קר, כי השכינה יורד, בזמן שביהמ"ק קיים השכינה היה יכולה להחזיק למעלה כל היום, היום זה יורד, יורד ועולה ועולה ויוד ככה, בלאגן, מי האיש החפץ חיים, שרוצה למצוא את ה' גם בירידה,

תעשה את שלך קצת

ידיים ואשר יצר, וואו, שמח עם זה, רואה את הנקודה טובה, רואה את המתיקות. זה לא צחוק, כך נהיה אדם שהוא חפץ בחיים,

ואם הוא זוכה להכניס את הראש שלו בגמרא ושולחן ערוך, להכניס את הראש שלו בספרים של צדיקים, בספרי רבינו, ואז מתחיל לראות את האמת, האמת הוא אחד, אם לא למדת, אתה לא יודע את האמת. כמו אחד שלומד רק מסכת חולין ולא בבא קמא, וגונב כל היום, כך מי שלא לומד חושן משפט, גונב ולא יודע מה שעושה בחיים שלו. או מי שלומד רק נגלה ולא נסתר, סתם אידיוט משקר לעצמו. מה לעשות, זה המציאות, מסתירים על אמיתת התורה, בכל דור ודור מסתירים מהאדם, יש ספר ליקוטי מוהרן, אפילו שאומרים את זה, אבל לא לומדים מה שכתוב בו, כאן כתוב שהעיקר הוא להתדבק באור הדעת שה' נמצא כאן, ממלא כל עלמין, אנכי מי שאנכי, ה' אחד, ותחיה איתו, תעשה מצוה לכבודו, שאתה מעלה את הניצה"ק, את הפירות, מחבר את הכל בברכה, ואז מקיים ה' אחד ואהבת את ה' אלקיך, נדלק באדם האמת, המציאות של הדביקות בה'. עם ציצית, עם תפילין, עם תורה לשמה, עם התגברות נגד היצר, ולעשות כל מצוה עם חיות, יש כוונות, ליקוטי הלכות זה ספר כוונות, דברים פשוטים כאלה, בא נתחיל לחיות. כי פירותיך מתוקים.

אומר רבינו, זה נקרא אהבה שבדעת שנעשה בסוכות, אהה, ה' אוהב אותי, עם הזקן והפאות, ובית כנסת וספרים, ולחשוב ככה, ולחיות חיים טובים, במקום לחשוב לא הולך לי, מישהו פגע בי, ועובר עלי, מתי יהיה השינוי הזה, עכשיו בראש השנה לאילנות זה הזמן להתחיל, כן, כי אחרי טבת ושבת שזה זמן ירידה וקור כזה, הקור הרג אותך כבר, אתה כבוי, קפוא גמרנו, הכפור מתפורר, הנה יעבור החורף ותהיה מים, תינמס. אם תרצה, יהיה ככה, תתחזק. יש תקוה. אפשר לקום.

[ה] כִּי יֵשׁ שְׁנֵי מִיָּנִי אֲהַבּוֹת, אַחַת נְשִׂיא אֲהַבָּה נְשִׂאִים, כְּמוֹ שְׂמוּבָא לְעִיל "יומם יצנה ה' חסדו" יומא דאזל עם בלהו יומין. שְׂבָכָל יום, הַיְנוּ שְׂבָכָל מְדָה וּמְדָה, יֵשׁ שֵׁם אֲהַבְתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם יִשְׂרָאֵל וְזֶה שְׂבָפְעַל. יֵשׁ אֲהַבָּה נְשִׂיא בְּכַח, הַיְנוּ אֲהַבְתָּ נְשִׂיא בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְרָהָם נְשִׂאִים קִדְּם הַבְּרִיאָה, נְשִׂאֵיו יִשְׂרָאֵל עֲדוּן בְּדַעְתּוֹ וּבְמַחֲוֹ:

כמו שיש אהבה שבימים, שזה התגלות החסד של ה', שבזה אנו חיים תמיד, אם אדם נופל, צריך התגלות של אהבה יותר גבוהה, אהבה שבדעת.

לְמַשָּׁל, יֵשׁ אֲהַבָּה נְשִׂאֵב אֲהַבְתָּ אֶת בְּנוֹ, שְׂכָל אָדָם יִכּוֹל לְהַשִּׁיג אֶת אֲהַבְתָּ. וְהַתְּקַשְׁרוֹת וְהַתְּקַשְׁרוֹת שֵׁישׁ בֵּין הַבֵּן וּבֵין הָאָב כְּשֶׁעֲדוּן הַבֵּן בְּמַחַ הָאָב קִדְּם הַהוֹלָדָה, זֶה הַהַתְּקַשְׁרוֹת וְהַתְּקַשְׁרוֹת אֵין אָנוּ יִכּוֹלִין לְהַשִּׁיג עֲכָשׁוּ. כִּי אֵין מְשִׁיגִין עֲכָשׁוּ כִּי אִם בְּזִמְן וּבְמַדּוֹת, וְאֲהַבְתָּ שְׂבָדַעְתּוֹ וּבְמַחֲוֹ הִיא לְמַעַלָּה מִהַזִּמְן וּמִהַדּוֹת, וְאֵינוּ מְלַבֵּשׁ בְּשׂוּם לְבוּשׁ. וְלַעֲתִיד לְבֹאוֹ שְׂיִתְגַּלֶּה אֲוִרִיתָא דְעֵיתִיקָא סְתִימָאָה, וְאֵז יִתְקַיֵּם מְאֵר חֲכָמִינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (תְּעֵנִית ל"א): עֲתִידִים צְדִיקִים לְהִרְאוֹת בְּאַצְבָּע, כְּמוֹ שְׂכָתוּב: "זֶה ה' קוֹיֵנוּ לו". כִּי אֵז יִפְשֵׁט הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת לְבוּשָׁיו, "וְיִמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כְּפִימָם לַיָּם מְכֹסִים". וְיִתְגַּלֶּה אֲהַבְתָּ נְשִׂיא בְּדַעְתָּ, נְשִׂיא פְּנִימִית הַתּוֹרָה, הַיְנוּ אֲלֵקוּתוֹ הַשּׂוֹכֵן בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה וְהַמְדוֹת. כִּי עֲכָשׁוּ הַלְבוּשׁ

מה זה לכפות את היצר הרע, אומר רבינו, שזה ע"י לדבר עם גוי, חשבתי שהכונה לאכול פחות או לעמוד באיזה נסיון ה' ירחם, אומר רבינו, תדבר עם הגוי, תראה את המדות הרעות שלו ותצחק. אם לא ראית איזה גוי, לך לאמריקה תחפש איזה גוי, תשמח שלא עשני גוי זהו כפיית היצר שאתה מחיה את עצמך, מי האיש החפץ חיים. יש את הכל. בני ישראל יוצאים ביד רמה, מסביב נראה פחד אימה והכל מוסתר, אבל אתה כן מצליח תמיד

יש שאדם נופל לעצבות ונדמה לו שאין לו תקוה, וחזרו עוד פעם כל התאוות, אתה תיזהר, העיקר אל תעשה, רק אל תעשה, העצבים ילכו, יגמרו, פתאום תלך רחוק קצת תראה את השמים, והכל יתבטל, תנשום עמוק הכל יהיה בסדר, זה סתם שגעון, תבין אני משוגע עכשיו, מורידים אותך משמים, זה נקרא ניצוצות שיורדים, ובשביל זה קונים פירות ועושים עליהם ברכה, להראות שאני שליח של ה' לקחת את הדבר ולהפוך אותו לאחדות ה', אתה אחד ושמן אחד.

כשאני מברר בירורים, איך הברורים עולים? אתה רק עושה אהבה דקדושה, כשמרגיש האהבה שבדבר יש אהבה דקדושה, כשאוכל וכל דבר, צריך לחשוב שבאהבה הזאת אני עובד את ה', הפחד הזה הוא גבורה שה' עשה, כשאדם חושב משהו, הוא שם, כנודע מהבעש"ט, ובלקו"מ סי' ס"א, רק תעשה בשכל אחר, נמתק הדין, כל הבעיות שיש לך בחיים, רק כי אתה לא חושב מה', זה הסוד של הבריאה, זה כל הזוה"ק וכל כתבי האריז"ל, זה כל הסיפור. ואם אתה לא יכול לחשוב, תדבר לה', ותתקן מה שדאגת. תגיד לו, ה' אני יודע שהכל ממך, ואני מחכה לך.

אין מציאות לומר 'אני לא יכול'

ואז מתגלה ניצוץ הקדושה, עליית המדות זה ע"י מסירות נפש, שאדם מוסר נפשו להתקרב לרבינו, כי העליה נעשה רק ע"י הצדיקים 'ברי"ש גלי' שהם באמת ממשיכין את המוחין ופועלים את העליה בשלימות, כשאנו לומדים את התורה שלהם ודבקים בהם, אז יש לנו דברי תורה, ויש ספרים מהזוה"ק והבעש"ט, ולקוטי הלכות, שם אתה יכול למצוא כלי, שפת אמת, דיבורים אמיתיים, שבהם מתגלה המתיקות, המתיקות מתגלה בתורה, מתיקות התורה הוא עיקר עצת האדם נגד היצר הרע, בלי תורה אין קיום לאדם, כמו עץ חיים זה התורה, עץ חיים היא למחזיקים בה, היום יכולים לשמוע טיפיים ולדבר, ולחזור, וללמוד עשר דקות פה ועשר דקות שם, אדם מזלזל בזה, עיקר תחיית המתים, עיקר תחילת טו, בשבט, שיהיה לך קשר עם המתיקות, המתיקות של התורה. ותדע מה זה התורה, לא רק לדעת ללמוד, זה רק מצוה אחת בתורה ללמוד ולדעת את התורה, זה כנגד כולם, אבל העיקר הוא קיום התורה, היינו האמונה שה' אחד, יראה ואהבה, ולעשות כל מצוה עם לב, לטהר את הלב, והצדיקים מלמדים מה זה קיום התורה. מי שלא מאמין בבעש"ט חסר לו ביאור העיקרי שבתורה, יש הרבה ביאורי הלכה, זה גוואלדיג, אבל איך מקיימים, מי האיש החפץ חיים שהוא רוצה את ה'.

זהו קשר דברי המאמר שע"י שהוא דבוק בצדיק הכופה את יצרו בשלימות, מתגלה לו אהבה גדולה כזאת, איזה אהבה ה' אוהב אותי, שזיכני לקום בבוקר ולברך על נטילת

דרכי נועם

הִזָּה הוּא מִכְסֵה עַל אֲלֻקוֹתָיו, הֵינּוּ עַל פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.

ענין אהבה שבדעת הוא פתיחת מדות הרחמים, הוא האור הגנוז, האור הזה הגדול זה גם הארה כזאת שאנו צריכים לקבל את זה בתוך הכלי, הכלי לאור הזה, הוא בכל יום בהנחת תפילין מתגלה הארה יותר גדולה שבכוחה מתגלה האור של יציאת מצרים, וכן בפסח, היציאת מצרים והמצה ומצות הפסח, הם ממשיכין את האהבה שבדעת. עי"ז יש אהבה שבשמים. וכן בכל שבת יש את זה, הארה יותר גדולה, וכן כשפותחין את הספר של הצדיק, כי בספרי רבינו מונח האהבה היותר עליונה שזה מדות הרחמים עליונים מאד מאד.

יש אהבה שבימים, התקשרות של האדם שמרגיש את ה' בתוך לימוד התורה, בתפילה והתבודדות, מרגיש שה' אוהב אותי. ויש ענין אחר, שאתה שם, בלי המצוות, זה אחדות אחד עם אבא.

אחדות ה' זה מצוה דאורייתא, פרשת השבוע אנכי ה' אלקיך, אנכי מי שאנכי, יש ה', לא רק אני והבטן שלי נמצאים, יש השי"ת, איפה הוא, הוא אחד, אין עוד מלבדו, הוא פה, הוא מנהל הכל, ומה צריך לעשות, ואהבת את ה', תטהר את הלב שלך, כי אדם מלא אהבות אחרות, ואהבת את ה' אלקיך, תקיים את כל רמ"ח מצוות עשה, וליראה את ה'. וכן מבואר בחינוך שיש שש מצוות תמידיות, ועיקר המצוות זה אנכי וה' אחד, לדעת שיש ה' בפרטיות, ואהבה ויראה, ולהאמין שיש השגחה פרטית בכל דבר, כל מה שעובר עלי, רק ה' עשה ככה, ורק הוא יכול לעזור לי, רק בתפילה אני יכול לשנות את זה, וכל מה שעובר עלי, ה' עושה לטובה, זה מצוה דאורייתא, וכן להאמין שה' משגיח ורואה במצוות שאני עושה, רואה את התפילה שלי, רואה את ההרהור תשובה שלי, זה מצוה דאורייתא להאמין בזה.

הסאטמר רב והמונקאטשער רב כותבים שכל מצוה שתלוי בלב זה דאורייתא, והוא מה שנתגלה מהאור הבעש"ט והאריז"ל, כל המצוות של אמונה ואחדותו ית' ואהבה ויראה, הם מצוות דאורייתא, ואיתם אתה ניגש ללימוד התורה לשמה, ואז התורה מביא אותך לה', עם הלב הזה אתה עושה מצוות ועושה ברכות, ועושה צדקה וחסד עם יראת ה', וחי חיים טובים.

מה עושים כשנופל מזה

אומר רבינו שיש אהבה שבדעת, שזה לפני הבריאה, אדם יכול להשיג רק אהבה שבימים, כשיש חסד אוהב את ה', כשיש גבורה יש פחד, יש עליה ויש ירידה, יש קרבה ויש ריחוק, וצריך לכפות את היצר ולהתדבק לצדיק ואז יוכל להצליח, אבל מה יעשה כשלא מצליח, כשעמלק בא, ויבא עמלק, עמלק זה כח של הנגה שנמצא בעוה"ז. כי בדבר ה' שמים נעשו, הדיבור מתלבש בתוך נגה שנקרא עמלק, אם אין עמלק אין בריאה, זה הארץ שאתה צריך לחיות כאן, טוב בארץ, ועמלק מתחדש כל יום, נתפס כוחו עי"ז קטנות המלכות, ראשית יניקת הקליפות, מה עושים.

כאן אתה צריך הארה של אהבה יותר גדולה, שזה מדות הרחמים, וזהו כל האור של הבעש"ט, ומה שרבינו מביא לנו את אותו הדבר עכשיו, צריך להאיר לך אהבה אחרת לגמרי, אהבה שבדעת, למעלה מהזמן והמדות, אינו מלובש בשום לבוש, וא"כ איך אפשר לקבל את זה?

הצדיקים עושים לבוש לזה. זהו התורות של הצדיקים.

יש חומש, ביאור החומש צריך ללמוד דברי תנאים ואמוראים, אע"פ שהיו הרבה שנים אח"כ, בלי דבריהם האדם אפיקורס, וכן דברי הראשונים, מוכרחים להבין האמת שיש בתורה, כשלוש מאות תנאים, וכאלפיים וחמש מאות אמוראים, וכשבעים ראשונים, האנשים ההם הביאו את האמת שבתורה. רק אלו ולא שאר רבבות לומדי תורה, כי רק הם היו באהבה ויראה וקדושה, אלה היו אמיתיים דבוקים בה', התורה זה תורה, ידיעת התורה בלי אהבה ויראה, זה לא המכוון, זה טוב, לעולם ילמד אדם אפילו שלא לשמה, ועכשיו בר"ה לאילנות צריך להתחיל עוד פעם שיעורים קבועים, רבינו מאד הקפיד שיהיה קביעות ללמוד, אדם שנוסע באוטו, קביעות לשמוע שיעור, קביעות כל יום, כן קשה לא קשה, שומע תורה בדרך, ואחד שיושב בבית מדרש, יכול ללמוד עם ספר, לימוד התורה זה אוכל שלנו, זה המתיקות של החיים, בלי זה, אדם לא יכול להחזיק מעמד.

בתוך התורה, יש תורה פשוטה ויש תורה של הצדיקים, ששם נמשך האהבה שבדעת. אבל הצדיקים האלה גנוזים,

וְלַעֲתִיד לְבוֹא שְׁיִתְגַּלֵּה אֲוִרִיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה, הצדיקים מגלים את זה, אבל אנחנו לא מבינים את זה, מתי יבין האדם, בעולם הבא, אבל אם לא עוסקים בזה כאן, לא יהיה לו בעוה"ב, אבל בעוה"ז יזכה להיות אדם שחפץ חיים, שרוצה יראה ואהבה, וכבר מבין קצת.

בזוה"ק כתוב הרבה פעמים אורייתא דעתיקא סתימאה, דעתיד לאתגליא.

וְאִזְ יִתְקִים מְאִמְרַ חֲכָמֵינוּ, וְזָכוּנָם לְבִרְכָה (תַּעֲנִית ל"א):
עֲתִידִים צְדִיקִים לְהִרְאוֹת בְּאֶצְבַּע, כְּמוֹ שְׁפָתַיבּ: "זֶה ה' קוֹיֵנוּ לו".

קוינו לו, בכל בעיה בבית, אני מקוה רק לה',

כדי שאדם יחזיק מעמד בזמן הקושי, צריך אהבה שבדעת, זה נמצא במצוות שלב, וזה האור של רבינו שמאיר לנו, שבני ישראל יוצאים ביד רמה, ברי"ש גלי. אהבה שבדעת גורם שאדם יודע לאן אני רוצה להגיע.

פירותיך מתוקים, מה זה הפירות. רבינו אומר בהמשך המאמרים בתורה ל"ו, בשבעים נפש ירדו אבותינו למצרים, יש שבעים גויים, כל המעברים והצרות של האדם, כל הנסיונות. ע' נפש זבני יעקב ירדו למצרים, סבא קיבל הבטחה מהקב"ה ולא התקיים, היו להם קושיות למה זה לא התקיים, לכן ירדו למצרים כי היה להם קושיות, וימרו בקושיות, התשובה היא כי צריך לעבור עליך קצת ואז זה יתקיים. למה, כי אתה צריך לעשות שלום עם הניצוצות. כך כל אדם יורד לעוה"ז כל מה שעובר עליך זה ברוח הקודש, כי קורה לך בדיוק מה שצריך להיות, אם אין לך רוח הקודש, העיקר תאמין.

זהו ענין אהבה שבדעת, אין ריחוק, נקודה. גם בשאלו תחתית אני דבוק בה', כי זה אהבה שבדעת, אני במח של אבא, הבנת? מאן דנפח מתוכו נפח. זהו.

הצדיקים האלה גנוזים, שאר הרבנים מפורסמים וגלויים, אבל הם 'מתירי אסורים', מתירים עבניי קדושה וטהרה רח"ל וכו', והרי צריך לב טהור לה', אל תתעלם מאור הצדיקים, אל תתעלם מהזוה"ק, אתה רוצה רק ללמוד מוסר? הרי יש ביאורי התורה בזוה"ק, הוא הביאור המופלא של התורה, זהו האמת הברור, אין ביאור אחר. יש חלק ההלכה ויש חלק

דרכי נועם

הקיום, הכל ביחד, אל תהיה 'מתיר אסורים'.

כמה הונגרים, וכאן ליטאים, וכך י"ב שבטים, עמדו מחוץ מסביב, יקים וכל העדות, הסתכלו למעלה כלפי ההר, ראו את ענן אש המזבח, כל קרבן היו רואים ענן מחדש, והיו מתעלפים מרוב מתיקות, אומרים תהלים, להתחמם, בנשמה, כמו לנסוע לאומן... כך קבלנו את אהבה שבדעת, והשפע הזה נמצא בספרי רבינו, יחד עם כל התורה, כשלומדים בזה באהבה גדולה.

שיר המעלות, אל ה' בצרה קראתי לי ויענני, איזה צרה? משפת שקר מלשון רמיה, מי זה, ישמעאלים? אלא שלשון רמיה זה גשמיות עוה"ז, עמלק, יש שפת אמת תכון לעד, תורה תפילה ומתיקות, ענין של רבינו זה מתיקות ואהבת חברים, צריך להזהר בזה מאד מאד, בפרט אנשים שאומרים שיעורים וכו' צריך מאד להזהר, רבי לוי יצחק היה צועק שכל ענין של רבינו עומד על זה, להזהר להיות ביחד באהבה ושלוש, הכל עומד על שלום ואהבה, בלי זה אתה כבר קבור בקבר שלך, ברגע שמתחיל איזה חיכוך, הכל נגמר, צריך להתחבר חברים טובים ביחד.

שפת שקר זה הגשמיות, הפירות לפני הברכה, העוה"ז כמו שהוא נראה, דוד המלך מבקש להנצל מזה, שיר המעלות, תעלה אותי במעלות של ביהמ"ק. בגמ' כתוב ששלמה המלך אמר את זה, כשבנה ביהמ"ק היה צריך להעלות מאה אמה, שיר המעלות, מאה ברכות, זה מאה אמות שאנו מעלים את השכינה הק' בכל יום מאה פעמים, העיקר שתאמין בגדולת מאה ברכות שלך, שזה כמו ביהמ"ק, בכל ברכה אתה לוקח פרי, מתיקות שנפל לקליפות ואתה מעלה את זה, מחבר את זה, שיר המעלות להעלות את זה.

והפסוק מסיים אויה לי כי גרתי משך, מי שגורם מחלוקת יש לו גחלי רתמים, רבינו פירש 'גרתי מש"ך דינים', ה' פעמים דין בגימ' ש"ך, נע"ר, זה קבלה, אני יודע שאני אלף פעמים בגימ' נער, חמש דינים, זה נער, גרתי מש"ך טפשות ועצבות, כאילו לא יכולים, והכל בגלל שאין חברים באהבה, שכנתי עם אהלי קדר, 'אני שלום וכי אדבר המה למלחמה', שיר המעלות, אני רוצה לעלות אל השלום.

המזמור השני הוא 'שיר למעלות', מה זה 'מעלות', אומר רש"י שאמרו את זה על המעלות של ביהמ"ק, א"כ מדוע הוא רק המזמור השני ולא הראשון, אלא שהראשון מדבר על מאה ברכות שעלו, שיר המעלות, ומתחיל לדבר מיד מהצרות, כי דוד המלך עברו עליו צרות צרורות, זה מציאות הנפש שלנו, שאנו צריכים אהבה שבדעת, אני רוצה שלום, רוצה למצוא את ה' ולא יכול, המה למלחמה, תציל אותי, ואז נפתח אור אין סוף ומאיר לאדם תקוה.

אל ה' קראתי ויענני, הרי עדיין משיח לא בא, אין עדיין מליון דולה, א"כ איפה 'וענני'? אלא שהעיקר הוא שאני יודע שאני מדבר איתך ואתה שומע אותי. זהו שיר המעלות. הישועה היא 'שיר למעלות' הפרק השני, ודרשו חז"ל שעתיד הקב"ה לעשות מעלות לצדיקים, אלו הם מדרגות של הצדיקים. כשאדם מתבונן 'לאו אתה רוצה להגיע', למירון, כן, אבל יש 'מעלות' של צדיקים, וכן כל אדם יש לו 'מעלה', לקנות ש"ס, לקנות שו"ע, לקנות יראת שמים, לכות לדביקות, דרגה של קרבת ה', זהו שיר למעלות של

הכלל שאדם צריך להתדבק בה' בכל מקום, הצדיקים מלמדים אותנו הארה זאת בתוך דברי תורתם, שם נמצא נתיבותיה שלום, והצדיקים גנוזים כי חולקים עליהם אין זה יכול להיות, אך כשיחשוב ישר תראה שזה האמת ה' נתן לנו מצוות, ועבודות. אך מורידים את האדם בעוה"ז, ואי אפשר שלא יחטא, השכינה הק' נופלת לשאול תחתית כל היום ואתה צריך לרדת להרים אותה, אז מה, זה מה שעובר עליך, מה אתה רוצה, ה' מוחל וסולח, רק תחזיק מעמד, אתה כן יכול, כי אתה דבוק בשכינה"ק ואתה עולה בכל יום.

היום אנו בחמשה עשר בשבט מברכין בורא פרי העץ, העץ הוא הרבי, אנו רוצים להיות הפירות של הרבי, עץ חיים, שיהיה אילן שיגרום יחוד קוב"ה ושכינתיה בגימ' איל"ן, כי אדם עושה יחוד קוב"ה ושכינתיה בכל תנועה ותנועה, כל ברכה זה יחוד גדול מאד. כשלומד תורה הוא דבוק בקדושה, בלי תורה אינו דבוק בקדושה כלל, לומדים תורה לא כדי להיות תלמיד חכם, התורה אצל הצדיקים הוא הדביקות בה', קוראים בתורה, כמה שמבינים מבינים, והעיקר הוא שדבוקים בה'. אשרי אדם שיש לו רוגע בלב ולומד ולומד, ולכן צריך ישיבות טובות, שילמדו טוב כמה שנים ואח"כ ידעו ללמוד כל החיים, בכל אופן, העיקר הוא לברוח לתורה בכל רגע שיש, לאו דוקא עם ספר, תחשוב תורה, תחשוב תהלים, היום ברחוב יש הפקרות, למה אתה לא שומע שיעורים בטייפ, אין שום תירוץ לזה, אם אתה צריך לענות טלפונים, תגיד לו, אני יחזור אליך אח"כ, היצר הרע מרמה מרמה.

ע"י לימוד התורה אתה עם ה', אתה מדבר איתו אתה איתו, כל הרהור תשובה, אתה איתו, כי בזמן שלא הולך לך, ה' מגלה את הרחמים של קרי"ס. יש רחמים של ר"ה יוה"כ וסליחות, ויש רחמים שמתגלה בקרי"ס, בעת דין, הללו והללו עובדי ע"ז, פתאום מתגלה בתוך הקטנות רחמים גדולים, זוה התגלות אהבה שבדעת שמזה נהיה קבלת התורה, קרי"ס היה שורש התורה, שהקטנות מקבל את שער ה', נ' שערים נהיו ע"י הקושי, גלות מצרים, מצרים הוא אור הבינה, אין שם שערים שיתגלה רק ע"י שירדו למצרים אז נתבררו ונעשה נ' שערים, וכן בפרטיות כל מה שעובר עליך כדי שתתקרב, עכשיו קשה לך, תשתוק ותאמין ותחכה, אל תעשה סיפור ממה שעובר עליך, תדבר לה', תן לי כח תן לי כח, אני כבר מיואש ולא פתחתי ספר זמן רב, אבל לפחות אני מדבר איתך, כך הכל יתהפך לטובה, כי הכח הזה יורד עד למטה לתת לך כח, וזה ממתיק את הדינים באופן שהכל יסתדר על צד היותר טוב, הכח הזה שמביא נחת רוח הכי עליון, זה נקרא אהבה שבדעת. שזה, כשהאדם צועק מלמטה.

היום מתגלה שיר ויגון, שיר שיתגלה לעתיד לבא, שיר שעולה ממאה ברכות שבכל יום, יש ט"ו שיר המעלות, הראשון הוא שיר המעלות, מה זה מעלות, מעלית? יש ט"ו מדרגות שעולים בבית המקדש, במקום הקרבן, עומדים בחוץ ומשוררים. הביהמ"ק היה מסובב עם סטיו כפול גדול, שישים מטר רוחב, אנשי מעמד באים עם אוטובוסים כל יום, בכל פינה עדה אחרת, כאן עדה תימנית, כתוב שזה המקום שלהם, וכאן עומדים כמה נ נחים, ברסלבים, וכאן

דרכי נועם

הצדיקים. הדרגות של הצדיקים.

הביוב ליד גור, הביוב הישן בנו את זה לפני מאה וחמישים שנה, זה לא עבד כ"כ טוב כשבאים ביחד כמה אלפים, זה היה מספיק להציף את כל גאולה, והביאו העיריה ערבי קטנציק עם גומי מלובש כולו, והורידו אותו למטה, בשביל בקשיש, והם ירדו למטה ופתחו את הסתימה, וכך הושיעו את כל גאולה ע"י נער קטן מסריח. זה אנחנו, אנחנו מסריחים יותר, הגניבות של האדם השקרים של האדם מסריחים בראש, אבל הנה אני הולך למקוה ואומר 'רבונו של עולם חטאתי, מבקש מחילה', הקב"ה מוחל לך.

זה ההפרש בין אפיקורס ליהודי יקר, שהיהודי היקר אומר 'רבונו של עולם חטאתי, סליחה', הייתי משוגע, מה לעשות.

מי האיש החפץ חיים לא להיות משוגע, אבל תבין שיש שליחות לרדת למטה לתקן את כל הבנינים הגדולים. כך מבאר רבי נתן, שהאדם שמורידים אותו למטה, הוא מציל את הצדיקים, למעלה יושבים עם צוארון לבן בבנין גבוה, ומי מציל אותם, הנער הקטן שהורידוהו לשאול תחתית.

מאין יבא עזרי, זה חנטה חדשה, גילוי חדש מאור אין סוף, עם אהבה כזאת, שמאיר לתוך הארץ. עיקר הדין בר"ה הוא על חיות אלקות שירד לבריאה, מי יוכל להתברר השנה, מאיזה עולם וכו', וכך מתחילין הניצוצות לקבל חיות, והיום בט"ו בשבט מתחיל להיות הבירור, יחד עם החנטה, כמבואר בלקו"ת סי' ח' נפלאות ענין העלאת הניצ"ה הק איך הם נעשים רעמים,

יש אחד מתעורר פעם בחיים, בברסלב זה מתעורר פעם בשעה, התעוררות, יציאת מצרים, תקיעת שופר, תתעורר מהשינה, לא לומר שאני סתם מסתובב כאן, תחיה את עצמך תצא מזה, אם אתה חפץ חיים, זה יכול להשתנות. שיר למעלות, אני רוצה את המעלות שלי, אני מדבק עצמי לצדיק שיש לו את המעלות העליונות, נפש רוח נשמה חיה יחידה, שם אני רוצה להיות, על זאת אומרים שיר למעלות, מאין יבא עזרי, ה' ישמור עלי ואני לא חושב שה' איתי, ה' בן איתי, יש מחשבה דיבור ומעשה דקדושה, עלינו להתחדש בכל פעם, ועוד פעם להתחיל מחדש.

ה' ישמור צאתך ובואיך, ירידות ועליות. וכך אדם זוכה להצליח, בירידה להתחיל מחדש, ובעליה לתפוס עוד ועוד מחשבה עוד ועוד דיבור, וכך אנו שמחים בשמחת המצוות ומאה ברכות.

ואז זוכים לפירות, כמו שכתוב בסי' ל"ו, באנו למצרים, כי אדם צריך להתברר מתוך גלות גדול, שאתה בא למקום שהטוב שלך נעלם, כעצמים בבטן, מה שלום ההרינג של שבת שעברה, בתוך הבטן נעלם בתוך טשולנט וקוגל, וכבר יום רביעי עכשיו, עוד לא חזרתי לעצמי, לך תחפש את העצם של ההרינג בתוך בטן כזה גדול, ככה אנו בלועים אצל יצר הרע

ט"ו בשבט הוא שהעצם הזה מתחיל לחנוט, הטיפה הקטנה שנכנסת מתחיל לעלות לעלות, ויהיה מזה פירות, היינו שאור הבינה מאיר בצמצום לעשות מזה השגות אלקות. שבעים נפש כל אחד יגיע להשגה שלו.

ה' יעזור שנתחיל התחלה חדשה, זהו ענין של רבינו, קריעת ים סוף, חמשה עשר בשבט, מרכז של השנה, הלואי שככה לעשות מזה התבודדות, עכשיו זה הזמן להתחיל, סיום השובבים בזמן הירידה, כשאדם רוצה לחזור בתשובה, אומר, התחלתי ניסיתי, תדע שאם אתה רוצה

ומה איתנו, מי האיש החפץ חיים זה שיר למעלות, קראתי ויענני, תפסתי שיש מה לחיות. אדם שהוא אוהב את התורה, אוהב ללמוד עוד דף, עוד משהו, אומר תהילים ותפילות, ושמח, ופועל כל היום, איננו רואה את הבעיות שלו, רק שיר למעלות.

ולזאת צריכין רחמים, מאין יבא עזרי, זהו אור האהבה שבדעת, אדם לא יודע את המעלה שלו, שהוא שליח בעוה"ז, יש כאן ניצה"ק ואותיות, אתה חי כאן בשליחות, לא צריך רוח הקודש לדעת מה השליחות שלך, בדיוק מה שעובר עליך, תקבל את זה באהבה, תסתדר עם זה, תעסוק כמה שאתה יכול, אחד יכול ללמוד כל היום, אחד יכול לתפוס חמש דקות, פסוק חומש עם רש"י זה פלאי הבריאה שזכית.

הייתי פעם באנגליה, יש שם אנשים מרובעים, ישבו חברותא ולמדו חומש עם אנגלית, ארבע שעות ישבו להבין רש"י אחד. ופעם שמעתי מגיד שיעור עם הארץ שאמר בטעות 'חלב' במקום חלב [דבשר וחלב] ואנשים הקשו קושיות על הטעות שלו, וכך הסתבכו יותר. כשיש לך טעות אחת, איך תיזהר מלהסתבך יותר, מי האיש החפץ חיים, תעלה לאהבה שבדעת, תצא מהעצבות. מאין יבא עזרי, רק דביקות בה', ההתבודדות, הדיבור. ולא להסתכל על מה שעובר עליך בהרגשות, זה דמיונות של משוגעים, תדבר עם ה', בזה אתה מתאחד עם ה'. כשאדם זוכה להתבודדות הוא דבוק בה' בכל עת, יש דביקות במחשבה זה נפלא מאד, אבל העיקר להיות דביקות בדיבור, כשלא הולך דביקות במחשבה, תדבר עם ה'. אם אתה מתחכם, לאן תגיע.

יש מאה ברכות, שיר המעלות, ושיר למעלות שאנו צריכים לעלות ולהשיג השגות אלקות, להכנס לתוך חיים אמיתיים, מי האיש החפץ חיים לקנות תורה ותפילה, ולא להשבר ולחשוב שאין מה לעשות בעולם, וכאילו עברו החיים בלי כלום, ח"ו, בכל יום תשמח עם מאה ברכות, מאין יבא עזרי, האין הזה הוא האהבה שבדעת.

כשהקב"ה ברא את העולם הוא כבר חשב על הניצוץ וחיות אלקות הזה שצריך לעלות ביום ט"ו או ט"ז שבט תשפ"ה, י"ז שבט, י"ח שבט, זה הניצוץ יתעלה מהעולם הגשמי הזה ע"י ר' יוקל בן ר' בערל, ויוקל הזה בקושי יודע לומר שיר למעלות, והקב"ה אומר, מי יעלה לי את הנחת רוח הזה, ולמעשה כשמברך באמונה, מיד מקבל הארת גן עדן כאן, וגם נשמר לו גן עדן לנצח נצחים להתענג מהפסוק הזה שאמר. כך כתוב בביאור הליקוטים כ"פ שיש אחדות ה' מופלא כזה, שהמעשה הכי פשוט של האדם, אפילו באמצע איזה עבירה, למעשה המעשה הטוב הזה יתן לו גן עדן לנצח נצחים, כל דבר שעושה בשביל ה', זה ככה, אתה אחד ושמןך אחד, ומי כעמך ישראל, אנחנו דבוקים באחדות ה', אנחנו פנימיות הספירות, הנשמה זה חלק אלוה ממעל, הספירות הם חיצוניות לנשמות שלנו. אם אדם יודע מיהו לא היה נופל בדעתו, אז קוברים אותו טוב באדמה, מצרים, עמלק, וכל מיני שפת שקר ובלאגנים, אם אתה מתדבק אל הצדיק, יוצאים בריש גלי, באמצע הרדיפות, יוצאים ביד רמה, זה חלק מהנצחון.

ה' ילחם לכם ואתם תחרישון, אומר רבי נתן, כשעובר על אדם מחשבות זרות ועצבות, אל תסתכל על זה, תחרישון, אני יושן, לא יודע, הורידו אותי למטה כדי לתקן את הכל. וכמעשה דרך' מלכי ישראל, מוצאי שבועות היה מוצף

דרכי נועם

לשוב, יהיה לך הרבה יותר ירידות, היצר הרע לא יניח לך, אל תתבלבל, כשאתה יודע את הסוד הזה, תצליח, תחזיק מעמד. וכמה שאתה יודע את הסוד הזה, תצליח, כי בעולם חולקים על הסוד הזה, תהיה מוכן לקרב, אתה יודע לאן אתה נכנס, בקי בעייל בקי בנפיק, הצדיקים אמרו לך את הסוד הזה בדרך פשוטה.

ה' יזכנו לעלות כל ט"ו מדרגות של עליה, וכל ט"ו מדרגות של ירידה, ככה זה הולך עליות וירידות, אבל בינתיים עושים רצון ה', נשמח בעבודת ה', ונראה בבנין ביהמ"ק ותיקון השכינה, שתתעלה למעלה למעלה, ונזכה להיות חלק מכל האילן, היחודים הקדושים שיש בכל מחשבה, בכל דיבור, ובכל מעשה מצוה, יש בכל דבר יחודים כאלה נפלאים, זה נשאר לנצח נצחים, בכל דבר שאדם עושה, עושה כוס תה, מכניס מסמר בקיר, זה יחוד, כ"ש אם קיבל מכה ביד, או סכין לאצבע, ראיתי פעם קצב שנכנס לו הסכין בבטן וכו', כמה שמירה אנו צריכים, ב"ה מחרב הצלתנו, ומדבר מלטתנו, ומחללים רעים ורבים דליתנו, נו, תהיה כבר בשמחה, ע"י שאדם בשמחה, הוא מעלה את השכינה

זהו ענין של ט"ו בשבט, לדעת שיש יחוד, איל"ן בגי'מ' הויה אדני, ואתה השליח לעשות את היחוד, ה' יעזור שהשליחות יושלם, ונעלה כל המעלות דקדושה, ונראה בבנין ביהמ"ק, ובגאולה השלימה אמן.